சோட்டே பாபா

இரவு வெகு நேரம் ஆகியும் மல்லப்பாஜி படுக்கைக்குச் செல்ல வில்லை. வீட்டில் உள்ள அனைவரும் உறங்கி விட்டனர். மல்லப்பாஜி ஏதோ ஆழ்ந்த சிந்தனையில் இருந்தார். மல்லப்பாஜியின் சிந்த னைக்கு துணை சேர்க்க ஸ்ரீமந்தி அஷ்டகேயும் சேர்ந்து கொண்டார். மல்லப்பாஜியின் மனதை நன்கு அறிந்த ஸ்ரீமந்தி மெல்ல பேச்சைத் துவங்கினார். “கொஞ்ச காலமாக தோத்தாவின் செயல்பாடுகள் வேறு படுகிறது, காரணம் புரியவில்லை!...” என்றார். “ஆம்! என்பதைப் போல் தலையசைத்தார்” மல்லப்பாஜி. பெரும்பாலும் பீலூ தனி மையை நாடிச் செல்வதையும், நண்பர்களிடமும் எல்லைக்குள் பழகு வதையும் எடுத்துச் சொன்னார். பீலூவிடம் விளையாட்டுத்தனமும், குறும்புத்தனமும் குறைந்து கொண்டே வருகிறது என்று அணி சேர்த் தார் ஸ்ரீமந்தி அஷ்டகே. தினமும் ஜினாலயத்தில் அதிக நேரம் தனி மையில் அமர்வதையும், தர்ம சர்ச்சையில் அமைதியாக அமர்ந்து அனைத்து விஷயங்களையும் கூர்ந்து கவனம் செலுத்துகிறான். ஆனால், கேள்விகளையோ, சந்தேகங்களையோ கேட்பதில்லை என்றார் மல்லப்பாஜி. இருவரும் இவ்வாறாக தம் - தம் மனங்களில் எழுந்த கருத்தை பரிமாறிக் கொண்டார்கள். நடுநிசியை கடந்து விட்ட படியால் எண்ணங்களுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்து விட்டு உறங்கச் சென்றார்கள். மாற்றமில்லா மனத்துடன் சோட்டே பாபா மறைபொரு ளாய் உறங்கிக் கொண்டு இருந்தார்.

சோட்டே பாபாவின் சிந்தனைகளும், செயல்களும் மாறிக் கொண்டே தான் இருந்தன. நண்பர்களின் வட்டத்தைச் சுருக்கிக் கொண்டார். பள்ளிப் பாடத்திலும், தர்மநூல்களிலும் அதிக நேரம் செலவிட்டார். ஒவ்வொரு நாளும் பல மாற்றங்கள் பாபாவின் உள்ளத் தில் நிகழ்ந்தன. ஆன்மன் பிரகாசிக்கத் தொடங்கியது. சுற்று வட்டாரங் களில் முனிவர்களோ, முனி சங்கமோ இருந்தால் அங்கேயே தன் நேரத்தை கழித்து வந்தார். முனிவர்களுக்கும், சங்கத்திற்கும் தேவை யான ஏற்பாடுகளை செய்து வந்தார். முனிவர்களின் அறவுரைகளை ஆழ்ந்து கேட்பார். ஜினாலயங்களில் ஜினதேவனுக்கு முன்னால் தியானத்தில் அமர்ந்து விடுவார். பாபாவின் இந்த மாற்றம் தான் சக நண்பர்களிடத்திலும், உற்றார் உறவினர்களிடத்திலும் இருந்து பாபாவை தனிமைப்படுத்தியது. புன்னகையாலும், மௌன மொழி யாலும் பேசத் தொடங்கியதால் இயல்பாகவே பாபாவின் குரல் ஓசை குறைந்தன. தனது இனிமையான குரல்வளத்தை தேவைக்கு மட்டுமே பயன்படுத்தினார். உற்ற நண்பர்களும், உறவினர்களும், உடன்

பிறந்தவர்களும் இதை அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை. காலம் கனிந்து கொண்டு இருந்தது. எட்டாம் வகுப்பில் தேர்ச்சி பெற்றார், ஒன்பதாம் வகுப்பில் அடியெடுத்து வைத்தார்.

இதற்குள் சோட்டே பாபாவினிடம் பல மாற்றங்கள், முன்னேற் றங்கள். பாபாவின் மாற்றத்தை பாபா அறியவில்லை. ஸதலகாவும் அறியவில்லை. ஆனால் பாபாவின் பெற்றோர்கள் மல்லப்பாஜியும், ஸ்ரீமந்திஜியும் சோட்டே பாபாவின் அத்தனை அசைவுகளையும், செயல்களையும், பரிமாற்றத்தையும் மிக உன்னிப்பாக கவனித்து வந்தார்கள். கருவறையில் அமர்ந்தது முதல் கட்டிளம் காளையாய் உருக்கொண்டுள்ள பீலூவுக்கும் தனக்கும் இருந்த தொடர்பை அசை போட்டுக் கொண்டு இருந்தார் ஸ்ரீமந்தி அஷ்டகே. தோத்தாவின் அபிநயங்களை அப்போதைக்கு ரசித்த தாயானவள் அதன் உள் ளார்ந்த பொருளை இப்போது தான் மெல்ல மெல்ல புரிந்து கொள் கிறார். மல்லப்பாஜியின் மனதிலும் பல நூறு சிந்தனைகள் சிற கடித்தன. ஒரு சமயம் தனக்குச் சாதகமாகவும், ஒரு சமயம் வித்யா தருக்குச் சாதகமாகவும் மாறி - மாறி சிந்தனை செய்தார். கடைசியில் சுயநலத்தோடு வித்யாதர் என்னை விட்டு எங்கும் போகமாட்டான்! என முடிவு எடுத்தார்.

பொதுவாகவே மனித மனம் தனக்குச் சாதகமான முடிவைத் தான் எடுக்கும். இதற்கு மல்லப்பாஜியும் விதிவிலக்கல்ல. இப்பொழு தெல்லாம் ஸ்ரீமந்தி அஷ்டகே தோத்தாவை தர்ம நூல்களை கொடுத் துப் படிக்கவோ, பாராயணம் செய்யவோ சொல்வதில்லை. அன்னை மூன்றாம் வகுப்பில் ஏற்றிய ஆன்மீக சுடர் காட்டுத் தீயாய் சோட்டே பாபாவின் மனதில் கொழுந்து விட்டு எறிந்து கொண்டு இருப்பதை யாரால் தடுக்க முடியும்? சோட்டே பாபாவின் மழலைச் செயல்கள் அனைத்திற்கும் விளக்கத்தை அளிக்க காலம் காத்துக் கொண்டு இருந்தது. சில நேரங்களில் வீட்டிற்குச் சொல்லாமலே அருகாமையில் நடைபெறும் ஜினாலய விழாக்களில் கலந்து கொள்ளச் சென்று விடுவார். அவ்வாறு ஒரு சமயம் திருவிழாவில் கலந்து கொண்டு வீடு திரும்பும் பொழுது தன் தாய்க்குச் சேலை ஒன்றையும், தங்கைகளுக்கு அணிகலனையும் வாங்கி வந்தார். தாயும், தங்கை யும் மகிழ்ந்தார்கள். வித்யாதர் எடுத்து வந்த சேலை தாய்க்கு மிகவும் பிடித்துப் போயிற்று. வித்யா, எப்படி?... எப்படி!... பொறுத்தமான சேலையைத் தேர்வு செய்தாய்? என்று அன்னை கேட்டார். அம்மாஜிக்கு எது பொறுத்தமாக இருக்கும்னு எனக்கு தெரியாதா என்ன? எனக் கூறிக் கொண்டே வித்யாதர் சென்று விட்டார். ஸ்ரீமந்திஜியோ அளவற்ற மகிழ்ச்சியில் மூழ்கிப் போனார். வித்யாதர்

எடுத்து வந்த சேலையை விட பேசிய வார்த்தைகள் இதயத்திற்கு இதமாக இருந்தன. ஆனாலும் வித்யாதரிடத்தில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள் மனதை வறுடின. வித்யாதரின் எண்ண ஓட்டத்தை சரிவர புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. பெற்றோர்களின் சிந்தனைகளும், எண்ணங்களும் வித்யாவை எப்படி தங்களுடன் தக்க வைத்துக் கொள்வது என்பது தான்? சோட்டே பாபாவை வேறு திசையில் திருப்ப வேண்டும் என முடிவு செய்தனர். ஸ்ரீமந்திஜி வித்யாவிற்கு திருமணம் செய்து விடலாம் என்றார். மல்லப்பாஜி விவசாயம் இருக் கிறது அதை செய்யச் சொல்லலாம், அல்லது வியாபாரம் செய்ய சொல்லலாம் என இருவரும் மாறி மாறி யோசித்தார்கள்.

“காலம் பார்த்தே காரியம் செய்தால் இந்த பூமியை விலைக்கு வாங்கி விடலாம்”. காலங்களே தருகின்றன, அவையே பறிக்கின்றன. காலங்களே சிரிக்கச் செய்கின்றன, அவையே அழவும் செய்கின்றன. அது மண்ணாகட்டும் - மரமாகட்டும், விண்ணாகட்டும் - விளக்கொளி யாகட்டும் அல்லது ஐந்து வகை இயற்கையாகவோ ஆகட்டும். உயிரோ, உயிரற்றதோ அது எதுவாகட்டும், “காலம்” என்ற காலத்தின் உள்ளே அடங்கி விடுகிறது. காலத்தை வாகனமாய் பயன்படுத்தி காலத்தோடு காலமாய் ஆனவர்களும் உண்டு, காலம் எனும் கால னில் பயணம் செய்தோறும் உண்டு. காலம் என்கின்ற யானையை அடக்க முடியாமல் அடங்கிப் போனவர்களும் உண்டு, காலத்தை முந்த வேண்டும் என்று நினைத்து நிர்மூலமாய் ஆனவர்களும் உண்டு. நாற்கதிக்கும் காலம் தான் காரியம் ஆற்றுகிறது. நற் கதிக்கும், கதிகெட்ட நிலைக்கும் காலம் தான் கருப்பொருள். யாரு டைய காலத்தையும் யாரும் நிர்மாணிப்பதில்லை. கர்மதேவனும் காலத்தின் கோலமாய் காலமதில் பவனி வருகின்றான். காலந்தான் அனைத்தையும் நிர்மாணிக்கிறது. வெற்றியும் தோல்வியும் காலத்தின் உள்ளே கணக்கச்சிதமாய் அடங்கி விடுகிறது. கடந்த கால சாத னையை நிகழ்காலம் முறியடிக்கிறது. நிகழ்காலத்தை எதிர்காலம் முறியடிக்கிறது. ஒவ்வொரு நொடிப்பொழுதிலும் சாதனைகள் படைக் கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு நொடிப்பொழுதிலும் சாதனைகள் முறியடிக் கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு நொடிப்பொழுதிலும் சாதனைகளும் சோத னைகளும் ஒன்றையொன்று மிஞ்சுகின்றன. ஏற்றமும் - இறக்கமும், இறக்கமும் - ஏற்றமும் காலமே. யானைக்கும் காலம் ஒன்று தான், பூனைக்கும் காலம் ஒன்று தான். எவ்வுலகிற்கும் காலம் ஒன்று தான். காலம் வழங்கிய காலத்தை காலத்தோடு கடமையாற்றுவதே சாலச் சிறந்தது. - ***சோட்டே பாபாவின் பெருமைகள் வளரும்...***

- ***கௌதமன்.***